

[Jørgen Peder Hansen.]

igennem. Jeg tror, det er en væsentlig ting for eftertiden, vi her beskæftiger os med i dag. Det er ikke et spørgsmål, der optager sindene så stærkt som det forrige, om skatten, men i det lange perspektiv tror jeg, det er noget særdeles skelsættende, vi her beskæftiger os med, og i virkeligheden noget, der er meget mere betydningsfuldt end det, vi behandlede før.

Jeg kan sige til ministeren, at vi vil medvirke til at få gennemført dette lovforslag så hurtigt som muligt.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan stort set gå ind for det af Grønlandsministeren fremsatte lovforslag. Når jeg siger stort set, er det, fordi der i bemærkningerne står, at der påtænkes knyttet en akademisk uddannet medarbejder samt en tekniker til museets afdeling for fortidsminder, og at der på længere sigt skal ansættes flere medarbejdere, samt at der skal foretages flere rejser til og fra Grønland, alt sammen for en pris af ca. 125.000 kr. målt i 1971-priser. Jeg må henstille til ministeren, at vi både her og fremover får de rigtige tal frem.

Brixtofte (V):

Forslaget til fredningslov for Grønland vurderes med stor interesse og stor sympati. Det er meget vigtigt at sikre en regulering af udviklingen i Grønland på et så tidligt tidspunkt, at man kan forhindre ødelæggende indgreb i den storslåede natur. Allerede på nuværende tidspunkt har byudviklingen medført, at der er indtruffet en uønskelig landskabelig forringelse og dermed en forringelse af borgernes rekreative muligheder.

Fredningsloven skal afløse spredte landsrådsvedtægter og ministerielle bekendtgørelser på visse områder. I modsætning til i Danmark, hvor vi har flere love, vil man for Grønland samle det hele i én lov. Det skulle give muligheder for en enklere administration, end det er tilfældet i Danmark, hvor kompetencen er fordelt over flere ministeriers områder.

Det er endvidere betryggende, at lovforslaget er tiltrådt af landsrådet efter en meget grundig behandling, der har givet anledning til flere ændringer i forhold til det oprindelige lovforslag.

På denne baggrund kan jeg på venstres folketingsgruppes vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i udvalget.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre er enig i, at det er afgørende vigtigt, at man får en mulighed for igennem en fredningslov at beskytte både fredningsværdige gamle bygninger, oldtidsminder, fossilt materiale og da også i høj grad den grønlandske natur, herunder dens flora og fauna.

Af oldtidsminder er der af gode grunde forholdsvis få. Det er ufatteligt, når vi ser dem, at det har været muligt for mennesker for tusinder af år siden at eksistere under de vanskelige vilkår, men så meget desto mere er der grund til at frede disse minder om overlevelsesvilje.

Det er også vigtigt, at de fossile fund af både botanisk, zoologisk og mineralogisk art bliver sikret. Vi må regne med, at med den søgen, der er efter råstoffer i øjeblikket, vil der blive gjort nye fund, og det er rigtigt, at de bliver sikret til museerne.

Det bliver nok lidt svært at vurdere, hvad der er anmeldelsespligtværdigt, og hvad der ikke er det, og jeg formoder, der må en eller anden form for oplysningstjeneste til herom.

Også den arktiske flora og fauna er meget sårbar, og der er behov for at beskytte den både i enkelttilfælde og i høj grad også i en samlet naturpark, som der her er forslag om, et forslag, vi hilser med glæde.

De moderne tekniske metoder med helikoptere, snescootere og forskelligt andet giver mulighed for rovdrift og eventyrjagt som aldrig før, og det kan betyde risiko for udryddelse af visse dyrearter.

Det er jo sådan, at levevilkårene på Grønland ofte kan være temmelig karrige, og det må være rigtigt, at det, der findes af fangstmuligheder, er forbeholdt den lokale befolkning. De må så afgjort have fortrinsret og i en række tilfælde eneret.

Også ud fra dette hensyn er der brug for en totalfredning af bestemte områder, der kan være reservat, og som sørger for, at bestanden holdes ved lige. Som helhed kan vi anbefale forslaget. Der kan være enkelte ting, vi vil spørge nærmere om i udvalget, f. eks. spørgsmålet om, hvorfor oldtidsminder skal anmeldes til rigsantikvaren og ikke sorteres under nationalmuseet, når de øvrige